Expresivitatea montajului

On Octombrie 18, 2015

Acordă noi valori și noi calități operațiunilor tale creatoare, prin extinderea lor din sfera acțiunii în cea a semnificației.

Regizorul american D. W. Griffith pare să fi fost primul care a înțeles modul în care anumite tehnici de film ar putea fi folosite pentru a crea un limbaj expresiv, sporind starea de spirit și tensiunea. Griffith a folosit pentru prima oară conștient și chibzuit montajul paralel a două acțiuni convergente. Astfel a descoperit expresivitatea montajului. Dar s-a oprit aici.

*Eisenstein însă va merge mai departe. El va înțelege că, prin confruntarea lor, două imagini dau naștere la o nouă noțiuni. Şi vom întâlni, de pildă, imaginea alterată a represiunii unei greve și a tăierii vitelor într-un abator, care împreună, astfel alăturate, vor exprima nu două fapte disparate, ci ideea sălbăticiei poliției țariste. Eisenstein va lărgi sfera montajului paralel găsit la Griffith, acordându-i noi valori, noi calități prin, cum spunea el, extinderea lui din sfera acțiunii în cea a semnificației. **

Leadership: Reușești să surprinzi o nouă nuanță a expresivității, prin punerea în producție a unui produs ce exprimă ideea identității propriei tale creații?

Leadershipul poate surprinde acea sclipire valoroasă de inteligență artistică (specifică genialității), puterea de a realiza ce înseamnă cercetare, străduința de a realiza ceva cu greutate și tenacitate. El poate fi calculat în măsura în care se reușește o anumită performanță în utilizarea mai multor procedee diferite de comparare între noțiuni, fenomenele reale și armonizarea cu diferite principii.

Utilizăm genialitatea ca o pârghie corespunzătoare nu doar pentru îndeplinirea îndatoririi de a face dovada unei ambiții puternice, ci, în măsura în care știința și tehnica obțin zi de zi victorii fără precedent, ca o baghetă magică care dacă te atinge parcă știi dintr-o dată totul. Imaginile care dau naștere la diferite noțiuni trebuie să surprindă adevărurile unor fapte sau clipe care s-au petrecut, scoase la iveală printr-o punere cap la cap a detaliilor cele mai relevante și lăsând restul la discreția privitorilor.

Expresivitatea reprezintă esența unei creații inspirată din realitate, alimentată cu ușurința cu care comunici o idee prin pătrunderea în miezul unei acțiuni menită a-l determina pe interlocutor nu numai să imagineze sau să construiască în plan mental o anumită imagine, ci să și o transpună în practică, să găsească mijloacele și resursele de traducere în fapt.

Iar o nouă nuanță a expresivității se obține atunci când imaginea pe care o redai prin idee, sau revelată metaforic, devine mai credibilă decât realitatea. Măiestria unui regizor este cuprinsă în suma cadrelor pe care le surprinde într-o serie de momente care îmbogățesc experiența personală a spectatorilor.

Leadership: Ești în stare să experimentezi un nou sens al noțiunilor pe care le asimilezi prin confruntarea a două sau mai multe imagini ale aceluiași subiect care exprimă fapte separate?

Liderii merg întotdeauna mai departe în căutările lor de noi cuceriri științifice, purtând în propria lor manieră de interpretare a unei imagini o mulțime divizată de elemente expansive (fapte sau ipoteze). Aceste elemente, constituite prin convergența mai multor surse de

informații, lărgesc sfera cunoașterii și, prin aceasta se relevă caracteristica de bază a individualității regizorale: interesul de a conferi o nouă calitate relației dintre realitate și reprezentarea artistică.

Sensul nou atribuit noțiunilor sau anumitor aspecte ale realității (dorite a fi evidențiate prin limbaj), dă conturul unui anumit stil, al unei anumitei structuri de interes. Acest contur este obținut în urma unei intervenții de ordin individualizator. Nu vei putea niciodată să experimentezi un nou sens al noțiunilor decât prin confruntarea a două sau mai multe imagini ale aceluiași subiect care exprimă fapte separate.

Orice regizor tratează realitatea ca o masă de universuri paralele aflate într-o continuă multiplicare, astfel încât imaginile cărora le dă viață prin țesătura fină a particularului să facă trimitere spre evoluție în redarea unui efect de montaj (trecerea de la un cadru la altul).

Prin confruntarea a două sau mai multe imagini se obține o noțiune nouă care, din punct de vedere artistic, evidențiază esența ascunsă un anumit fenomen de amploare (cum este cazul metaforei morții clinice care deschide viziunea „jocurilor de umbre" ce lovesc geamul minții proiectat să despartă realitatea de vis).

O imagine proiectată de camera de filmat poate să fie credibilă dacă concentrează o serie de momente și cadre reprezentând experiențe unice pe care încerci să le trăiești la intensitate maximă, cu specificația că efectele sunt mai profunde și durabile datorită a ceea ce reușesc ele să declanșeze în creierul tău.

Expresivitatea montajului surprinde esența creației pe care artiști o „regizează". Să crești în ceea ce transmiți înseamnă să reușești să surprinzi o nouă nuanță a expresivității, prin punerea în producție a unui produs ce exprimă ideea identității propriei tale creații. Leadershipul își pune deseori amprenta în felul în care dozezi ceea ce transmiți.

Acest produs, pe care trebuie să-l finalizeze cultura ta informațională, trebuie să se releve prin extinderea lui din sfera acțiunii în cea a semnificației. Adică să admită o anumită interacțiune cu realitatea și, în același timp, o intervenție idealizată asupra ei.

* Notă - Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/expresivitatea-montajului.html